ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 11 Φεβρουαρίου 1890 ΑΡΙΘ. 152

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης ἀριθ. 7

Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τὰ Βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργ καὶ Ἑστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' β' καὶ γ'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.—Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πάγγ-Χοεῖ-Πάν. Β'. — Τίς ἡ ἀξία τῶν λόγων μας. — Ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς. Κανονισμὸς καὶ πρόγραμμα. — Ἡ ψυχὴ τῶν μυρμήκων (ὑπὸ Ἑλένης Γεωργιάδου). — Πρόγραμμα τῆς μέσης τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως ἐν Πορτογαλλίᾳ.— Μεταρρυθμίσεις. ἐν τῷ Ἀμαλιείῳ. — Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ Καλλαισθήτου). — Δύο ὀνόματα. — Ἀθῆναι. — Ποικίλα. — Ἐπιφυλλίς.

ΠΑΓΓ-ΧΟΕΙ-ΠΑΝ

(Ἐκ τοῦ Β'. τεύχους τῆς «Ἱστορίας τῆς Γυναικὸς»)

Β'.

Τόσον δεξιῶς προέβη ἡ Πάγγ-Χοεῖ Πὰν εἰς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολὴν καὶ τόσον κατέθελξε τὸν αὐτοκράτορα τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὑπ' αὐτῆς συγγραφείσης Ἱστορίας, ὥστε γενναιότατον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐψήφισε τὸ Κράτος εἰς ἀμοιβήν της. Ἐτιμήθη ἐπὶ τούτοις διὰ τοῦ τίτλου τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης, παρ' ᾗ καὶ ἐδωρήθη αὐτῇ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον. Τῇ διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος ἡ Πάγγ-Χοεῖ-Πὰν μετήνεγκεν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Βιβλιοθήκην πάντα τὰ χειρόγραφα τοῦ ἀδελφοῦ της, ἅτινα ἐπαναθεωρήσασα παρέδωκεν εἰς ἐκτύπωσιν. Συνέχειαν τῶν ἔργων τούτων, ἤτοι Ἱστορίαν τῆς βασιλείας δώδεκα αὐτοκρατόρων, ἀπὸ τοῦ Κάο-Τσοῦ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ κατακτητοῦ Βάγγ-Μάγγ, ἱστορίαν διακοσίων τριάκοντα ἐτῶν συνέγραψεν ἡ Πάγγ-Χοεῖ-Πάν,

Πάγγ-Χοεῖ-Πὰν

μετὰ τόσης ἀκριβείας καὶ χάριτος, ὥστε ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται μέχρι σήμερον τὸ τελειότατον καὶ ὡραιότατον ἔργον, τὸ ἐκδοθὲν ἀπὸ τόσων αἰώνων ἐν τῇ ἀπεράντῳ Σινικῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

Ἡ ἀνωτάτη τῶν σοφῶν Ἀκαδημία, ἡ ἐργαζομένη ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Βιβλιοθήκῃ, ἀνεκήρυξεν αὐτὴν πρόεδρόν της, ἀφοῦ πρώτη αὐτὴ κατώρθωσε νὰ φέρῃ εἰς φῶς καὶ ἀποκαλύψῃ τόσα σκοτεινὰ σημεῖα ἀρχαίων χειρογράφων, ἀκαταλήπτων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς πάντα σοφόν.

Τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἱστορίας ἐπηκολούθησε νέον σύγγραμμα αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Νιοὺν-Κιὲ-Τσὲ-Πιέν*», ἤτοι τὰ «Ἑπτὰ Ἄρθρα». Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ ἀνάπτυξιν τοῦ γυναικείου κώδικος, ἐν ᾧ ἐξαίρεται τὸ σοφὸν τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν γυναῖκα ἐν Κίνᾳ νομοθεσίας.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἔργου της τούτου προέκειτο μόνον νὰ κρίνωμεν τὴν Πάγγ-Χοεῖ-Πάν, βεβαίως θὰ ἀπηξιοῦμεν αὐτὴν καὶ τοῦ τίτλου

ἐξόχου γυναικὸς καὶ τῆς τιμῆς νὰ ἀναφέρωμεν κἂν τὸ ὄνομά της. Τόσην ἔκπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν προὐξένησεν ἡμῖν κατὰ πρῶτον ἡ ἐπιμονή της εἰς τὴν περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἀνδρὸς γνώμην. Ἀλλ' ἄρα ἡ γυνὴ ἐκείνη ἔγραψεν εἰλικρινῶς ὅ,τι ἐφρόνει καὶ τὸ ἔργον της αὐτὸ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πιστὸν τῶν πεποιθήσεων καὶ ἰδεῶν της κάτοπτρον; Καὶ δὲν προέβη ἄρα εἰς τὴν ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἑρμηνείαν τοῦ γυναικείου κώδικος, ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι πᾶσα ἐν Κίνᾳ μεταρρύθμισις ἐπὶ τῶν περὶ γυναικὸς ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων ἀπέβαινεν ἀδύνατος;

Μᾶλλον τοῦτο ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν δὲ δεόντως γυναῖκα, ἥτις μόνη ὡς ἦτο θὰ κατήρχετο εἰς ἀγῶνα ἐπιζήμιον καὶ ἐπιβλαβῆ δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὰς ὁμοφύλους της ὑπὲρ ὧν οὐδὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ. Προετίμησε λοιπὸν νὰ ἐμπνεύσῃ αὐταῖς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ φύσις ἔταξε τὴν γυναῖκα εἰς δευτερεύουσαν τοῦ ἀνδρὸς μοῖραν, ὅτι ἑπομένως ὤφειλον νὰ ἀναπτύσσωνται καὶ διαμορφῶνται, ὅπως κάλλιον ἐπιτελῶσι τὰ πρὸς τὸν αὐθέντην καὶ κύριον τοῦτον καθήκοντά των.

Τὸ ἔργον της ἐγένετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεκτὸν παρά τε τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν σοφῶν τῆς ἐπικρατείας ἀνδρῶν. Πρὶν δὲ ἐκτυπωθῇ, ὁ μέγας Μανδαρῖνος Μὰ-Γιούγκ, ὁ συνεργαζόμενος μετὰ τῆς Πὰγγ-Χοεῖ-Πὰν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Βιβλιοθήκῃ, ἀντέγραψεν ἰδιοχείρως τὸ χειρόγραφόν της, καὶ ὑπεχρέωσε τὴν σύζυγόν του νὰ τὸ ἀποστηθίσῃ. Οὗτος διϊσχυρίζετο ὅτι διὰ τοῦ ἔργου τούτου θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ τελειοποίησις τῆς γυναικός, δι' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ τῆς οἰκογενείας εὐδαιμονία.

Ἡ Πὰγγ-Χοεῖ-Πὰν ἀπέθανε ἑβδομηκοντοῦτις, ἀφοῦ ἠξιώθη πασῶν τῶν τιμῶν, ὧν οὐδεμία ἄλλη γυνὴ ἔτυχεν ἐν Κίνᾳ. Τὰ τῆς κηδείας αὐτῆς διέταξεν ὁ τιμήσας μεγάλως τὴν ἀξίαν τῆς γυναικὸς αὐτοκράτωρ Χὸ-Τὶ μετὰ βασιλικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ πλούτου. Πολλὰ συγγράμματα ἐγράφησαν, ἐξυμνοῦντα τὴν φιλολογικὴν δεινότητα καὶ ἠθικὴν ὑπεροχὴν τῆς γυναικὸς ταύτης ἐν Κίνᾳ. Ὡραῖον χαρακτηρισμὸν τῆς Πὰγγ-Χοεῖ-Πὰν ἀναγινώσκει τις ἐν τῇ ἀκολούθῳ ἐπιτυμβίῳ ἐπιγραφῇ, ἣν ἡ εὐπαίδευτος νύμφη της ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ τάφου της.

«Πὰγγ-Χοεῖ-Πὰν! Γυνὴ ἔξοχος καὶ πολυμαθής, σύζυγος τοῦ Τσάου, θυγάτηρ τοῦ Πὰγγ-Κέ, ἀδελφὴ τοῦ Πὰν-Κού· ἀνεθεώρησε καὶ ἐπεδιώρθωσε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ της, ἑρμηνεύσασα πᾶν τὸ ἐν αὐτοῖς δυσνόητον καὶ προσδοῦσα εἰς αὐτὰ ἐπίχαρι καὶ γλαφυρὸν ὕφος. Ἐδίδαξε τὴν αὐτοκράτειραν καὶ τὰς κυρίας τῆς Αὐλῆς τὴν ποίησιν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ρητορικήν, ἤτοι τὸν τρόπον τοῦ καλλιεπῶς καὶ γλαφυρῶς ἐκφράζεσθαι καὶ δι' ὡραίων εἰκόνων καὶ ἰδεωδῶν μεταφορῶν καλλύνειν καὶ πλουτίζειν τὰς ξηρὰς καὶ ἀφῃρημένας ἰδέας, ἐφ' ὧν ἑδράζεται ἡ φιλολογία τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνέθηκεν αὐτῇ τὴν διεύθυνσιν τῆς βιβλιοθήγης του, ἐν ᾗ ἐφυλάσσοντο τὰ πολύτιμα ἀρχαῖα χειρόγραφα. Ὑπὸ τὴν προεδρείαν της ἱδρύθη Ἀκαδημία τῶν σοφῶν τοῦ Οὐρανίου Κράτους, οὓς ἐμύησεν εἰς τὸν τρόπον τῆς μελέτης καὶ ἐρεύνης τῶν μᾶλλον ἰδιορρύθμων καὶ στρυφνῶν περὶ τὸ συγγράφειν ἀρχαίων τῆς Κίνας σοφῶν.

Συνέγραψε τὴν Ἱστορίαν τοῦ *Χὰν-Σού*, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ὡραιότατον ἱστορικὸν ἔργον τῆς Κίνας, καὶ τὰ «Ἑπτὰ Ἄρθρα», ἤτοι τὸ κατ' ἐξοχὴν Μέγα Βιβλίον τῶν Γυναικῶν. Ἠξιώθη τῶν ἀνωτάτων τιμῶν παρά τε τοῦ αὐτοκράτορος καὶ καὶ τῶν σοφωτάτων τῆς Κίνας ἀνδρῶν, οἵτινες ἀπένειμαν αὐτῇ τὸν τίτλον *Πυθίας*. Πᾶσαι αἱ γυναῖκες τοῦ κράτους προσήνεγκον αὐτῇ φόρον σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, καίτοι δὲν ἀπεδειλίασε νὰ ἀποτείνῃ αὐταῖς πικρὰς πολλάκις μομφὰς καὶ σκληρὰς ἀληθείας. Ἔζησε μέχρι βαθυτάτου γήρατος ἐν εἰρήνῃ, ἀρετῇ καὶ ἐργασίᾳ τιμωμένη καὶ ἀγαπωμένη. Εἴθε ὁ πρὸς τὴν μνήμην της σεβασμὸς καὶ ἡ λατρεία ὡς καὶ ἡ πρὸς τὸ ἔξοχον πνεῦμα καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς ἐκτίμησις νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τοὺς μετέπειτα αἰῶνας, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἐπιγόνων της».

ΤΙΣ Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΜΑΣ

Ἐφαντάσθητέ ποτε, κυρίαι μου, τὴν πρώτην στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος περιβαλλόμενος ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων καὶ μαγικῶν τῆς φύσεως καλλονῶν, θαυμάζων ἐν τῇ πλάσει τὸν πλάσαντα ἠδυνήθη δι' ἐνάρθρων φθόγγων νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμόν του, καὶ τὰ αἰσθήματά του! Ἐφαντάσθητέ ποτε τὴν ἠχὼ τῆς πρώτης ἀγνώστου ταύτης μουσικῆς, τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου, τοῦ ἀνὰ τὸ ἄπειρον καὶ ἀχανὲς μεγαλαπρεπῶς ἀντηχήσαντος!

Ὤ!! βεβαίως τὰ ὠδικώτατα τῶν πτηνῶν διέκοψαν ἀποτόμως τὸ γλυκὺ καὶ εὔχαρι ἆσμα των, ἵνα κατέλθωσι τῶν ὑψικορύφων δένδρων καὶ ἀκροασθῶσι τῆς ἀγνώστου καὶ νέας αὐτῆς μελῳδίας! Τὰ ἀγριώτατα τῶν ζώων, ἠσθάνθησαν τὴν καρδίαν αὐτῶν μαλαχθεῖσαν καὶ ἐξῆλθον τῶν ἄντρων των, ἵνα ἀκούσωσι τὴν φωνὴν τοῦ νέου τούτου κυρίου καὶ βασιλέως, ὃν ὁ Θεὸς ἔταττεν ὑπεράνω αὐτῶν! Καὶ τὰ τρυφερὰ καὶ ἡδύμυρα ἄνθη ἔκλιναν πλήρη ἡδυπαθείας τὰς καλλιμόρφους κεφαλάς των, ὀνειροπωλήσαντα ἴσως καὶ αὐτὰ ἐν τῇ ἀφελεῖ ἁπλοϊκότητί των, τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἡδυπαθοῦς ταύτης μελῳδίας, τῆς ἐναρμονίου ταύτης μουσικῆς.

Ὁσάκις περὶ τὴν δύσιν τοῦ μεγαλεπρεποῦς τῆς ἡμέρας ἄστρου, ἔτυχε νὰ εὑρεθῶ παρὰ τὰς ὄχθας κελαρύζοντος ρύακος μοι ἐφάνη, ὅτι τὸ γλυκὺ τούτου καὶ εὔγλωττον κελάρυσμα φέρει ἔτι τὴν ἠχὼ τοῦ πρώτου λόγου, τοῦ πρὸ τόσων χιλιάδων ἐτῶν ἐξελθόντος ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου στόματος. Καὶ αὐτὴ ἡ μυστηριώδης καὶ μαγικὴ τοῦ κύματος μελῳδία, καὶ αὐτὸς ὁ τῶν φύλλων τῶν δένδρων ἐπιβλητικὸς ψιθυρισμὸς φαίνεταί μοι διατηρῶν ἔτι τὴν πρώτην ἐκείνην τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου ἀπήχησιν.

Πλὴν πολλοὶ ἔκτοτε παρῆλθον αἰῶνες καὶ ὁ λόγος τὸ εὐγενέστατον τοῦτο δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπώλεσε τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ ἀξίαν, τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ εὐγενῆ προορισμόν. Τόσον δ' ἐξέκλινε τῆς προχαραχθείσης αὐτῷ ὁδοῦ, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ φύλῳ, ὥστε καὶ διὰ παροιμιῶν ἐπεβλήθη ἡμῖν παρὰ τῶν ἀρχαίων ὁ ἐν στενοτάτοις ὁρίοις περιορισμὸς τοῦ ὡραίου τούτου δώρου: «*Γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει*».

Καὶ εἶχον δίκαιον οἱ ἐπινοήσαντες τὴν παροιμίαν ταύτην. Αἱ γυναῖκες τότε ἐστερημέναι πάσης ἀνωτέρας πνευματικῆς μορφώσεως, ἐποιοῦντο χρῆσιν τοῦ λόγου, ὄχι ἵνα τοὺς περὶ αὐτὰς φωτίσωσι διὰ τῶν γνώσεών των, ὄχι ἵνα τέρψωσι δι'

ἐναρμονίου καὶ ἐπιμελημένης φράσεως τὴν ἀκοήν, ὄχι ἵνα διὰ ποιητικῶν εἰκόνων ἐκδηλώσωσι τὰ τὴν ψυχὴν των κατακλύζοντα αἰσθήματα, ἀλλ' ἵνα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κακολογήσωσι τὰς ὁμοίας των, ἵνα ὑβρίσωσι τὰς δούλας, ἵνα ταπεινώσωσι τὰ τέκνα.

Βεβαίως ἡ σιγὴ θεωρεῖται μέγας καὶ εὐεργετικὸς στολισμὸς ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτην χρῆσιν τοῦ λόγου ποιουμένας. Ἀλλ' οἱ κατασκευασταὶ τοῦ ρητοῦ τούτου ἦσαν καὶ οἱ νομοθέται τῆς γυναικείας μορφώσεως. Ἐθισθέντες τὰ πάντα νὰ ἐξαρτῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἀπέκλειον τὴν γυναῖκα πάσης μαθήσεως καὶ κατεδίκαζον αὐτὴν εἰς τὴν σιγήν, μικρὰν ποιούμενοι διάκρισιν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν δούλων. Σήμερον ἡ νομοθεσία ἐτροποποιήθη, αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἰδέαι μετεβλήθησαν καὶ ἡ γυνὴ δικαιοῦται νὰ ἐφοδιάσῃ τὸν νοῦν καὶ τὸ πνεῦμα της μὲ ἱκανὴν δόσιν μαθήσεως, ὅπως καταλλήλως ταύτης χρωμένη φαίνεται χρήσιμος πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν. Τὸ δικαίωμα ὅθεν τοῦ λόγου ἀπεδόθη σήμερον ἡμῖν ἀποτελεῖ δὲ τὴν μεγαλητέραν καὶ φιλανθρωποτέραν ἡμῶν δύναμιν, ἐὰν γνωρίζωμεν νὰ ποιώμεθα κατάλληλον καὶ εὐγενῆ χρῆσιν αὐτοῦ.

Κατορθοῦμεν δὲ τοῦτο ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε ἰδιαίτατα δ' ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, διαλεγόμεναι καλῶς καὶ συνετῶς. Τὸ κάλλος ἐν τῷλόγῳ συνίσταται εἰς τὸ γλαφυρὸν καὶ καλλιεπὲς τῆς φράσεως, εἰς τὸ ὀρθὸν καὶ ἐκλεκτὸν τῶν λέξεων, εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς τῶν ἰδεῶν. Ἡ σύνεσις δὲ συνίσταται εἰς τὸ τερπνόν, ψυχαγωγὸν καὶ ὠφέλιμον τῶν λεγομένων, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὥρας, τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου δι' ἑκάστην ὁμιλίαν καὶ συζήτησιν, εἰς τὸ σαφές, εὐκρινές, καὶ σύντομον, καὶ εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς ἀρχάς, ἰδέας καὶ πεποιθήσεις τῶν ἄλλων.

Τοιαύτη εὐγενὴς τοῦ γυναικείου λόγου χρῆσις μετ' ἀνθρώπων πασχόντων, τεθλιμμένων, δυστυχῶν, εἶναι ἀκτὶς ἡλίου ἐν τῷ μαύρῳ σκότει τῆς πενθούσης αὐτῶν ψυχῆς, εἶναι ἀὴρ μυροβόλος καὶ ζωογόνος ἐν ἀτμοσφαίρᾳ μεμολυσμένῃ καὶ ἀσφυκτικῇ. Τοιαύτη εὐγενὴς τοῦ λόγου χρῆσις ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, εἶναι ὁ κάλλιστος καὶ εὐεργετικώτατος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τῶν τέκνων διαμορφωτής, ὁ πρακτικώτατος καὶ εἰλικρινέστατος τῶν ὑπηρετῶν σύμβουλος, ὁ προσφιλὴς καὶ ἀγαστὸς τοῦ συζύγου σύντροφος. Εἶναι ἄνθη μυροβόλα, εἶναι ἀδάμαντες πυριλαμπεῖς, οὓς ἀφθόνως σπείρομεν ἀνὰ τὴν ὁδὸν τοῦ βίου καὶ οὓς συλλέγουσι καὶ φέρουσιν ὡς πολυτίμους κόσμους πάντες οἱ μεθ' ἡμῶν δι' οἵου δήποτε δεσμοῦ συνδεόμενοι.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν γίνεται ἐπίσημος ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς «Σχολῆς τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν καὶ Κορασίων τοῦ λαοῦ». Ἡ Σχολὴ αὕτη, ὡς προαναγγείλαμεν, ἱδρύεται, εἰς ἀνάμνησιν τῶν εὐτυχῶν γάμων τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Ἡ Α. Μ. ἡ σεπτὴ ἡμῶν Ἄνασσα, ἡ ἐν πάσῃ εὐεργετικῇ πράξει μετὰ στοργῆς πρωτοστατοῦσα, ἐπεδοκίμασε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς ταύτης ὡς καὶ ἡ Α. Υ. ἡ πριγκήπισσα Σοφία, εὐηρεστήθησαν δὲ νὰ ἀναδεχθῶσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν των.

Ἀθρόαι καὶ μετ' ἐπαινετοῦ ζήλου ἔσπευσαν νὰ ἀναλάβωσιν εὐγενεῖς τῆς πόλεώς μας κυρίαι τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς ταύτης. Τοῦτο εἶναι ἀληθῶς λίαν παρήγορον. Ἀποδεικνύει δὲ ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Ἑλληνίδων ἔχουσι τὴν διάθεσιν νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Μικρὰ μόνον ὤθησις καὶ ὀλίγη θέσις ἀπαιτεῖται, ὅπως ἡ Ἑλληνὶς γυνή, ἡ τέως θεωρουμένη ἀδρανὴς δύναμις, μεταβληθῇ εἰς παραγωγὸν καὶ ζωογόνον στοιχεῖον, μέλλον νὰ προσδώσῃ νέαν ζωὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Αἱ πρῶται κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν προσελθοῦσαι κ. κ. Θεοδώρα Ι. Λάμπρου, Σοφία Σχλιέμαν, Ἀσπασία Π. Κυπαρίσση, Καλλιόπη Κεχαγιᾶ, Ἀσπασία Σκορδέλη καὶ Καλλιόπη Κινδύνη ἀναλαμβάνουσι μεθ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων κατὰ τὸν κάτωθι δημοσιευόμενον σχετικὸν κανονισμὸν καὶ πρόγραμμα. Ὡς ἀναπληρωματικαὶ τάσσονται αἱ ἀμέσως ἑπόμεναι κ.κ. Σοφία Μηλιώτη, Ἰσμήνη Βλάχου καὶ Ἱππίνα Βαλλώση δικηγόρου.

Παρὰ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ παρεχωρήθη ἡμῖν λίαν εὐμενῶς ἡ αἴθουσα τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων, ἐφ' ᾧ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν τῇ Ἐφορείᾳ τοῦ Συλλόγου τὴν ἄπειρον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

Ἀξίαν ἰδιαιτέρας μνείας καὶ θαυμασμοῦ θεωροῦμεν τὴν προθυμίαν, τὸν ζῆλον, τὴν φιλομάθειαν τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ. Μόλις ἐγένετο γνωστὴ ἡ περὶ συστάσεως τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς εἴδησις καὶ πλῆθος κορασίων ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς διάφορα ἐργοστάσια ραπτικῆς κ. ἄ. ἔσπευσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἵνα ἐγγραφῶσιν.

Ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦσι καθ' ὅλον τὸν μῆνα τοῦτον εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΟΛΓΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΨΗΛΟΤΑΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν καὶ Κορασίων τοῦ λαοῦ.

(Κανονισμὸς)

Ἡ Σχολὴ αὕτη ἱδρύεται τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» καὶ τῇ εὐγενεῖ συνεργασίᾳ διαφόρων τῆς πρωτευούσης Κυριῶν, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῶν γάμων τοῦ Α' ἕλληνος Διαδόχου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Σκοπὸς τῆς σχολῆς ταύτης εἶναι ἡ παροχὴ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ στοιχειώδους πνευματικῆς ἀναπτύξεως πρὸς τὰς ἀπόρους γυναῖκας καὶ τὰ ἄπορα κοράσια τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα Ἑλληνὶς ἄγαμος ἢ ἔγγαμος, διαγωγῆς χρηστῆς, ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως οἵας δήποτε, γίνεται δεκτὴ ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Κυριακῆς, παρουσιάζουσα ἐνδεικτικὸν ἐμβολιάσεως.

Αἱ μαθήτριαι διαιροῦνται εἰς τμήματα κατὰ τὰς δυνάμεις των. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων γίνεται ἀνὰ πᾶσαν Κυριακήν, ἀπὸ τῆς 2—5 μ. μ. ὥρας κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ἀπὸ τῆς 4—7 κατὰ τὸ θέρος.

ΠΡΟΓΡΑΜΑ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Κυριακῆς διδασκόμενα μαθήματα εἶναι: Θρησκευτικά, Ἀνάγνωσις καὶ Γραφή, Ἀριθμητική, Οἰκιακὴ Οἰκονομία, Ἑλληνικὴ Ἱστορία βιογραφικῶς καὶ Πραγματογνωσία.

Θρησκευτικά. — Βάσις τῆς θρησκευτικῆς τῶν μαθητριῶν μορφώσεως ἔσται ἡ ἐξήγησις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, διασάφησις τῶν ἁπλουστάτων περὶ Θεοῦ ἐννοιῶν καὶ τῆς σχέσεως ἡμῶν πρὸς αὐτόν. Ἡ ἐκμάθησις προσευχῶν μετὰ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἑρμηνείας, ἡ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν ἀνάπτυξις τοῦ ἐπισήμου τῆς ἡμέρας γεγονότος μετὰ βιογραφιῶν τῶν Ἁγίων.

Τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν μαθητριῶν ἐξεγειρόμενον οὕτω θὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα τῆς ἠθικῆς αὐτῶν μορφώσεως ἤτοι τῆς ἰδέας καὶ συναισθήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς ἑαυτὰς καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Ἀνάγνωσις. — Αἱ τοῦ κατωτέρου τμήματος διδάσκονται ἀνάγνωσιν κατὰ τὸ ἁπλούστερον καὶ μεθοδικώτερον σύστημα λαμβανομένης πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῆς ἡλικίας τῶν μαθητριῶν.

Αἱ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος ὑποβάλλονται εἰς ἀνάγνωσιν μεθ' ἑρμηνείας καὶ λογικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀναγινωσκομένων. Ἐπιζητεῖται πάντοτε πρὸς ἀνάγνωσιν, ὅ,τι αἱ μαθήτριαι φαίνονται ἐννοοῦσαι εὐκολώτερον καὶ εἰς ὃ ἀρέσκονται. Ἐξασκοῦνται εἰς πρακτικὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἀναγινωσκομένων καὶ λογικὴν αὐτῶν ἀνάλυσιν.

Ἀριθμητική. — Ἀπὸ μνήμης ἄσκησις. Ἐκμάθησις τῆς γραφῆς τῶν ἀριθμῶν, διδασκαλία τῶν τεσσάρων πράξεων, ἀρχικῶς μόνον, μέχρι τοῦ 10, εἶτα μέχρι τοῦ 100, 1000 καὶ ἐφεξῆς. Προβλήματα ἐπὶ τῶν τεσσάρων πράξεων.

Οἰκιακὴ οἰκονομία. — Εἰς τὸ μάθημα τοῦτο συμπεριλαμβάνονται ὄχι μόνον πρακτικαὶ γνώσεις περὶ διευθύνσεως οἴκου, καταστιχογραφίας καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑλικῶν πόρων, ἀλλ' ἐν ταύτῳ ὁδηγίαι πρακτικαὶ περὶ ἀνατροφῆς τέκνων, περὶ συμπεριφορᾶς τῆς γυναικὸς ἐν γένει πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀδελφοὺς καὶ συζύγους, περὶ καθηκόντων αὐτῆς ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας, κοινωνίας καὶ ἐν γένει τῆς πατρίδος, καὶ πρακτικὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα.

Ἑλληνικὴ Ἱστορία — Ἡ Ἱστορία δὲν θὰ διδαχθῇ κατὰ χρονολογικὴν σειράν, ἀλλὰ βιογραφικῶς ἐξαιρομένης ἰδίᾳ τῆς σημασίας παντὸς ἀξιοσημειώτου γεγονότος, ἀναφερομένου εἰς τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν βίον καὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσωπον εἴτε ὡς μητέρες, εἴτε ὡς πολῖτιδες εὐηργέτησαν τὴν πατρίδα.

Πραγματογνωσία. — Ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ μαθήματος τούτου συμπεριλαμβάνεται ἡ διδασκαλία καὶ ἡ πρακτικὴ ἀνάπτυξις πάντων τῶν ἀντικειμένων, μεθ' ὧν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ κοράσια τοῦ λαοῦ εὑρίσκονται εἰς ἀμεσωτέραν ἐπαφὴν καὶ κοινωνίαν.

Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΜΥΡΜΗΚΩΝ

Β'.

Κατ' ἀρχὴν τὸ πολίτευμα τῶν μυρμήκων εἶναι μοναρχικόν. Λάτρεις τοῦ ὡραίου φύλου ἀναγνωρίζουσιν ὡς ἀπόλυτον ἄρχοντα καὶ κυρίαρχον τῆς τύχης των τὴν γυναῖκα, ὅθεν καὶ ὑπὸ βασιλίσσης διοικοῦνται ὡς καὶ αἱ μέλισσαι. Ἐὰν ὅμως ἡ βασίλισσα ἀποθάνῃ ἄνευ διαδόχου πριγκηπίσσης, τότε οἱ μύρμηκες γίνονται δημοκρατικοί, καὶ μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἐπιβάλλεται αὐτοῖς νέα βασίλισσα. Ὁ μόνος τρόπος, κατὰ τὰ σοφὰ πειράματα τοῦ ἄγγλου φυσιολόγου κ. **Lubbock**, εἶναι νὰ κλείσῃ τις ἐντὸς μικροσκοπικοῦ κλωβοῦ τὴν εἰς τὸν θρόνον ὑποψήφιον καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ διαπραγματευθῇ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχῆς της μετὰ τῶν ὑπηκόων της. Μετά τινας ἡμέρας, ἐὰν ἐπέλθῃ συνεννόησις, ἡ βασίλισσα ἐξέρχεται τοῦ κλωβοῦ καὶ καταλαμβάνει τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις θέσιν της. Ἐὰν ὄχι, μόλις ἀποτολμήσῃ νὰ ἐξέλθῃ φονεύεται ἀνηλεῶς παρὰ τοῦ ἀνυποτάκτου μυρμηκικοῦ λαοῦ.

Ἡ βασίλισσα ἐν γένει εἶναι πολὺ εὐτραφεστέρα καὶ εὐσωμοτέρα τῶν λοιπῶν. Τυγχάνει δὲ ἀπεριορίστου ἀγάπης καὶ πολλῶν ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ. Προστηνῆς καὶ φιλόστοργος πρὸς τὰ μικρά, παρετηρήθη ὅτι δὲν ἀποστερεῖ μητρικῶν φροντίδων καὶ τὰς μικρὰς νύμφας — ἔμβρυα ἐντόμων — τῶν προκατόχων της.

Θὰ ἦτο ἀληθῶς περίεργον νὰ μάθῃ τις, ἐὰν ἡ βασίλισσα πλὴν τῆς τεκνοποιήσεως ἔχῃ καὶ ἄλλας ἀσχολίας, καὶ ἐὰν ἐνεργὸν λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους. Δυστυχῶς τοῦτο ἀποβαίνει λίαν δυσχερές, ὡς ἐκ τοῦ μυστηριώδους καὶ ἀποκρύφου τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῆς διαμερισμάτων. Ἡ βασίλισσα τῶν μυρμήκων ζῇ ἐπίσης σχεδὸν περιωρισμένη ὡς αἱ ἀρχαῖαι βασίλισσαι τῆς Ἱσπανίας. Ἐξερχομένη σπανίως τῆς φωλεᾶς συνοδεύεται ὑπὸ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φρουρᾶς. Ἡ καλλιτέρα περίοδος τοῦ βίου της εἶναι τὸ τοῦ γάμου της ταξείδιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ φύσις τῇ χορηγεῖ πτέρυγας. Ἐπιστρέφουσα τοῦ ταξειδίου τούτου, ἀποσπᾷ μόνη τὰς ἰδίας πτέρυγας καὶ διάγει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου της ἐν τῇ αὐστηρᾷ τῆς Αὐλῆς ἐθιμοτυπίᾳ.

Ὁ ἐρευνητὴς καὶ ἀκάματος μελετητὴς τοῦ μυρμηκολαοῦ σὶρ **Lubbock** ἐτακτοποίει ἡμέραν τινὰ τὴν ἐν τῇ ὑελοθήκῃ του φωλεὰν τῶν μυρμήκων, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ πειράματά του κατά τινα δημοσίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐμιλίαν. Ἐν τῇ τακτοποιήσει ταύτῃ ὅλως ἀκουσίως συνέτριψε τὴν βασίλισσαν. Οἱ μύρμηκες ἀμέσως συνηθροίσθησαν περὶ τὸ σεπτὸν πτῶμα, ἐφαίνοντο λυπημένοι καὶ ἐν ἀπορίᾳ συνεσκέπτοντο, ἐπηγαινοήρχοντο, μέχρις οὗ ἐν μεγαλοπρεπεῖ πομπῇ μετεκόμισαν τὴν σεβαστὴν νεκρὰν εἰς τὴν νέαν φωλεάν των, ταχθέντες κατ' ἐπικήδειον γραμμὴν ὄπισθεν τῶν νεκροφόρων. Μετὰ δεκάδα ἡμερῶν ὁ κ. **Lubbock** ἀγνοῶν τί ἀπέγεινεν ἡ βασίλισσα μετέφερε τὸν μικρὸν λαόν του εἰς νέαν φωλεάν, μεγάλη δ' ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς του ὅτε εἶδε ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς πομπῆς μετέφερον καὶ εἰς τὴν νέαν πάλιν φωλεάν των τὸ νεκρὸν τῆς βασιλίσσης των πτῶμα. Τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας, ὅτε καὶ ἡ βασίλισσα δὲν ἐφάνη πλέον. Σημειωτέον ὅτι τὰς ἁπλᾶς ἀστὰς οἱ μύρμηκες εὐθὺς μετὰ θάνατον ρίπτουσι μακρὰν τῆς φωλεᾶς των, ἔνθα καὶ τὰς ἐγκαταλείπουσιν.

Ὁ κανονισμὸς τῆς εἰς τὸν θρόνον διαδοχῆς ἀποτελεῖ ἐπίσης μυστήριον. Οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ τις πριγκήπισσαν ἄεργον, ἀναμένουσαν τὴν σειράν της, ἵνα νυμφευθῇ καὶ βασιλεύσῃ. Ὑπάρχουσιν ἐνίοτε πολλαὶ πριγκήπισσαι εἰς ἓν κράτος, ἀλλ' ὅλαι πλὴν τῆς βασιλίσσης ἐργάζονται μετὰ τῶν συζύγων των καὶ αὐξάνουσι τὸν πληθυσμὸν τοῦ λαοῦ των. Αἱ νεώτεραι τούτων, αἱ μὴ ἔχουσαι ἐλπίδας νὰ καταλάβωσι τὸν θρόνον καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι τὸ ἔθνος, ἀκολουθοῦσμεναι ὑπὸ τῶν πιστοτέρων φίλων των ἀποχωρίζονται τῶν λοιπῶν καὶ μεταβαίνουσιν εἰς μακρυνοὺς τόπους, ἔνθα ἴδιον ἱδρύουσι κράτος. Ὁ σὶρ **Lubbock** βεβαιοῖ ὅτι μία βασίλισσα ἐν ἐκουσίᾳ ἐξορίᾳ μετὰ τοῦ συζύγου της, ἀναλαμβάνει αὐτοπροσώπως πᾶσαν ἐργασίαν καὶ τὰς μᾶλλον ταπεινὰς ἔτι· ἀποβαίνουσα δὲ διὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ τούτου βίου λίαν γόνιμος, ἐντὸς τριῶν μηνῶν κατορθοῖ νὰ περικυκλῶται ὑπὸ πολυπληθοῦς λαοῦ, ὅστις ὀφείλει τὴν ζωήν του εἰς αὐτήν.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Λόγος εἰσηγητήριος ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς μέσης τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως, ἀπαγγελθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Πορτογαλλίας ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν José Luciano de Castro.

«*Κύριοι* !

«Ἡ γυναικεία παίδευσις ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς μελέτης καὶ μερίμνης τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους οἷα καὶ ἡ

τῶν ἀρρένων. Ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν ἀδιαφιλονίκητον ἐπιρροὴν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἰδίαν αὐτῆς δεξιότητα εἰς τὰς κοινὰς ἐργασίας, ἃς ἀναλαμβάνει, ὡς καὶ ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ, βιομηχανικῷ καὶ ἐμπορικῷ σταδίῳ. Ἐντεῦθεν κατανοοῦμεν τὴν ἀνάγκην, ἥτις ἐπιβάλλει ἡμῖν, ἵνα μετ' ἴσης φροντίδος καὶ γενναιότητος παράσχωμεν τῇ γυναικὶ θετικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν, δι' ἧς ἀναπτυσσομένη ἡ ἰδιοφυία καὶ κρίσις αὐτῆς καθιστῶσιν αὐτὴν κατάλληλο., ὅπως ἀνταποκρίνηται εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν δι' ἣν προορίζεται ἐν τῷ κοινωνικῷ ἡμῶν ὀργανισμῷ.

Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ περιορίζηται εἰς τὰ στοιχειώδη μαθήματα τῆς πρώτης παιδείας, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ τέως ἐλλειπῆ συμπληρωματικά. Ἀπαιτεῖται διὰ τὴν γυναῖκα ὁρίζων εὐρύτερος, μεγαλήτερον καὶ πλουσιώτερον κεφάλαιον φιλολογικῶν καὶ τεχνικῶν γνώσεων, δι' ὧν καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς ὡς θυγάτηρ, μήτηρ καὶ σύζυγος μετὰ μείζονος ἐπιτυχίας θὰ ἐπιδίδεται, καὶ πᾶν βιοπαραγωγὸν στάδιον ἐπιστημένως καὶ ἀξιοπρεπῶς θὰ ἀναλαμβάνῃ.

Τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ καθυποβάλλω εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν σας περιλαμβάνει τας βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων, κατ' ἐμέ, δέον νὰ ἑδραιωθῇ ἡ μέση τῶν θηλέων ἐκπαίδευσις.

Παρὰ τὴν ἀνωτέραν γενικὴν φιλολογίαν καὶ μετὰ τῆς διδασκαλίας τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, τῆς ἰχνογραφίας καὶ τῆς μουσικῆς, τάττομεν ἐκ παραλλήλου τὴν διδασκαλίαν των φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν μετὰ τῆς γενικῆς καὶ χρησίμου ἐφαρμογῆς αὐτῶν. Οὕτω δὲ παρέχοντες εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἠθικήν, πνευματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν, ἥτις ἀρμόζει εἰς τὴν φύσιν της, ἀκολουθοῦμεν τὸ παράδειγμα ὅπερ προβάλλουσιν ἡμῖν πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ἐν τῇ ὑψίστῃ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ βαθμῖδι προαχθέντα, καὶ συμμορφούμεθα πρὸς τὸν εὐγενῶς ἐπιδιωκόμενον σκοπόν μας, τῆς ἀναμορφώσεως τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἵδρυσις τῶν ἀνωτέρων τούτων παρθεναγωγείων ἐπιβάλλει τὴν συνεργασίαν καὶ συνδρομὴν τῶν δημοτικῶν καὶ εὐεργετικῶν σωματείων. Δὲν δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν ἔτι τὰ κέντρα, ἐν οἷς θέλουσιν ἱδρυθῆ τὰ γυμνάσια καὶ διδασκαλεῖα τῶν θηλέων μας, ὅπου ὅμως ὁ πληθυσμὸς εἶναι πολυπληθέστερος καὶ ὁ πολιτισμὸς μᾶλλον ἀνεπτυγμένος, ἤτοι εἰς τὰς κεντρικωτέρας καὶ μεγαλειτέρας πόλεις ἐπιβάλλεται ἀμέσως ἡ ἵδρυσις τοιούτων σχολῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις ὑποτροφίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας τοιοῦτος διεξήχθη ἀγὼν μεταξὺ τῶν διασημοτέρων παιδαγωγῶν καὶ ὑγιεινολόγων, αὕτη δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρεωτική, διότι καὶ μεγάλας ἀπαιτεῖ δαπάνας καὶ πρόσκομμα πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν εἰς τὰς μὴ εὐπορούσας μαθητρίας γίγνεται.

Κατὰ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον ἡ διδασκαλία πάντων τῶν μαθημάτων ὤφειλε νὰ ἀνατεθῇ εἰς κυρίας παιδαγωγούς, ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς τυχούσας μορφώσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον μίαν ἢ δύο τοιαύτας ἔχομεν, θὰ προσφύγωμεν πρὸς ἀναπλήρωσιν εἰς προσωπικὸν ἐξ ἀνδρῶν καθηγητῶν, μέχρις οὗ σχηματισθῇ ἱκανὸς ἀριθμὸς κυριῶν, δυναμένων νὰ ἀναλάβωσι τὴν τῶν ὁμοφύλων διδασκαλίαν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν σήμερον τὸν ἀριθμὸν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, ἀλλ' οὔτε τὸ πρὸς μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον ποσόν.

Τὰ ἐν τῷ κράτει λειτουργοῦντα καὶ σήμερον ἀνώτερα Παρθεναγωγεῖα δικαιοῦνται νὰ ὀνομασθῶσι λύκεια καὶ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὰ δημόσια, ἐὰν ἐφαρμόσωσι τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα. Τὰ τοιαῦτα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁποίας καὶ ὑποβάλλεται τὸ ἐν αὐτοῖς διδάσκον προσωπικὸν κ.τ.λ.»

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ἡ δικαιολογητικὴ ἔκθεσις ὡς καὶ τὸ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ δημοσιευθὲν πρόγραμμα τῆς μέσης τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως ἐν Πορτογαλλίᾳ.

Ὑπολείπεται ἤδη νὰ συγκρίνωμεν ταῦτα πρὸς τὰ ἡμέτερα, ἵνα ἐξάγωμεν ὡς συμπέρασμα ὅτι ἐν Πορτογαλλίᾳ ὁ νομοθέτης θεωρεῖ καὶ ἐξετάζει τὰ κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς γυναικὸς ὡς πάντες οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ τῆς Δύσεως, ὁ δὲ Ἕλλην ὡς οἱ ἀπολίτιστοι τῆς Ἀνατολῆς. Ἐκεῖνος τὴν θέλει σύζυγον, μητέρα καὶ ἀδελφὴν ἐπιστήμονα καὶ σοφὴν καὶ πρακτικὸν κοινωνικὸν ἄνθρωπον, ὁ ἡμέτερος δὲ καλὴν *νοικοκυρὰν* (;) καὶ εὐσεβῆ χριστιανήν, καταναλίσκουσαν τὸν βίον ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τοιοῦτοι ἀναχρονισμοὶ θὰ μείνωσιν ἀνεφάρμοστοι καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἐπὶ τῆς παιδείας Ὑπουργός, ἀναγνωρίζων τὴν πλάνην, εἰς ἣν πρὸς στιγμὴν περιέπεσε θὰ ἐπενέγκῃ τὰς ἀπαιτουμένας εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μεταρρυθμίσεις.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Αἱ ἀπόκρεω φέρουσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο χαρακτῆρα πένθιμον καὶ μελαγχολικὸν ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατησάσης μεγάλης θνησιμότητος κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας. Οὐχ ἧττον πενθοῦντες καὶ μὴ μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένουσι τὴν ἄνοιξιν, καθ' ἣν αἱ χελιδόνες τὰ ἀριστοκρατικὰ ταῦτα πτηνά, ἐπιστρέφουσιν ἐκ τῶν ἀνὰ τὰς θερμὰς χώρας χειμερινῶν ταξειδίων των.

Ἡ ἄνοιξις εἶναι τὸ σύμβολον τῆς αἰωνίας ἀναγεννήσεως, εἶναι ἡ ὡραιοτάτη εἰκὼν τῆς ἀθανασίας. Φέρει μεθ' ἑαυτῆς τὴν χαράν, τὴν ἀχώριστον ταύτην ἀδελφὴν τῆς ἐλπίδος. Πάντα τὰ ἔθνη, ἀπὸ τῶν ἀγριωτάτων μεχρι τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων, τελοῦσι τὰς ἐπισημοτάτας αὐτῶν θρησκευτικὰς ἑορτὰς κατὰ τὴν ἄνοιξιν. Εἶναι διαρκὴς καὶ παρατετημένη πανήγυρις τῆς ἀναγεννωμένης φύσεως, τῆς ἀναζωογονουμένης ἀνθρωπότητος.

Τὰ ἄνθη, τὰ καλλίμορφα καὶ μυροβόλα ταῦτα τέκνα τῆς γῆς, περιβάλλονται μὲ τὰς γραφικωτάτας ἐσθῆτας, τὰς μὲ τὴν ἀρωματικωτάτην ἀποπνοήν των, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐκπεμπόμενον θυμίαμα εὐγνωμοσύνης. Ἡ γυνή, ἣν τόσον συνεχῶς πρὸς τὸ ἄνθος παραβάλλουσι, μιμεῖται τὰς τρυφερὰς ταύτας καὶ καλλιμόρφους ἀδελφάς της, καὶ τὴν ἄνοιξιν ἰδίᾳ παρίσταται αὕτη μᾶλλον ὡραία, μᾶλλον ἀνθηρά, μᾶλλον ἰδεώδης ἢ κατὰ πᾶσαν ἄλλην τοῦ ἔτους ὥραν.

Τὴν ἐνδυμασίαν της, ἐξ ἧς πολλάκις ἐξαρτᾶ μέγα μέρος τῆς χάριτος καὶ τοῦ γοήτρου της, μετατρέπει ριζικῶς μόνον τὸ ἔαρ. Διότι, κυρίως εἰπεῖν, οἱ συρμοὶ μόνον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους λαμβάνουσι ριζικὰς μεταρρυθμίσεις, ἢ μετατροπάς.

Οἱ ἐκεῖνοι λοιπὸν συρμοί, δι' ἡμᾶς μάλιστα, ἃς τὸ ἔαρ ἐπισκέπτεται ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου, ἀποτελοῦσιν ἤδη τὴν μέριμναν πολλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Τί θὰ μᾶς φέρῃ ἀρά γε τὸ ἔαρ, διαλογίζονται μετὰ ποιᾶς τινος ἀνησυχίας, ἐκεῖναι ἰδίᾳ αἵτινες ἀναπληροῦσι τὰς φυσικὰς ἀτελείας καὶ δυσμορφίας διὰ κομψῆς καὶ ἐπιχαρίτου περιβολῆς. Ἄρα τὸ νέον σχῆμα τῶν πίλων ἢ τῶν φορεμάτων θὰ ἁρμόζῃ πρὸς τὸ σχῆμα ἢ τὴν χροιὰν τοῦ προσώπου, ἢ τὸ λεπτοφυές ἢ εὐμελὲς τοῦ σώματος ; Κατ' ἀνταποκρίσεις ἐκ Παρισίων τῶν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ συρμοῦ μεμυημένων, νέον ὕφασμα τῆς ἀνοίξεως ἔσται τὸ βὲζ (beige), διάστικτον ὑπὸ λευκῶν στιγμάτων (χιονισμένον) Δι' ἐπισήμους ἐπισκέψεις ἢ γεύματα ἐπενοήθη μεταξωτόν τι ὕφασμα, ὀνομαζόμενον δ έ ρ μ α κ ύ κ ν ο υ, τόσον στιλπνόν, λεῖον καὶ μαλακόν

εἶναι. Οἱ χρωματισμοί, ποικίλλουσιν ἀπὸ τοῦ χρώματος ναρκίσσου, πρασινοφαίου, ἐρυθροῦ, ἀβάνας ἢ φαιοῦ συζευγνυμένων πάντοτε μετὰ σκωτικοῦ ὑφάσματος, οὗ τὰ σχέδια ἐν τῇ συναρμολογήσει φαίνονται ρομβοειδῆ.

Σχήματα τῶν φορεμάτων δὲν ὡρίσθησαν ἀκόμη. Κατὰ τὰς προμηνυομένας ἐν τούτοις διαθέσεις, αἱ ἰσχυαὶ καὶ λεπτοφυεῖς δὲν θὰ εὑρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δαπανήσωσι χρήματα εἰς ἐνδυναμωτικὰς καὶ θρεπτικὰς τροφάς, ἐνῷ τοὐναντίον αἱ εὐμελεῖς θὰ ἐπιδιώξωσι πάντα τρόπον, ὅπως γείνωσι λεπτότεραι καὶ ἀσθενέστεραι. Ὁ συρμὸς θέλει οἰκονομίας, εἶναι λογικός, πρακτικός, μεμετρημένος, ἐν μιᾷ λέξει, συμβαδίζει μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ αἰῶνος. Δὲν ἀνέχεται βάρη καὶ ἐξαρτήματα πολύτιμα καὶ πτυχὰς καὶ ἐπιθέματα. Τὰ φορέματα ἰσοῦψῆ διαγράφουσι χαριέστατα τὰς σωματικὰς γραμμάς, προσδίδουσιν εἰς τὴν γυναῖκα ἐλαστικότητα καὶ εὐκαμψίαν, ἣν οὔτε νὰ φαντασθῇ τις ἠδύνατο ὑπὸ τὸ βάρος τῆς tournure καὶ ὑπὸ τὸν τεχνητὸν ὄγκον τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων, ἅτινα μέχρι πρό τινος ἀπετέλουν τὴν περιφέρειαν τοῦ φορέματος. Τόσον δ' ἡ ἁπλότης καὶ ἡ οἰκονομία εἰσέδυσε παντοῦ, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ λευκὰ νυμφικὰ φορέματα δὲν θεωροῦνται τοῦ συρμοῦ, ἐὰν εἶναι μετάξινα. Ταῦτα κατασκευάζονται ὑπὸ λευκοῦ λεπτοτάτου καὶ ἐλαφροτάτου ἐριούχου, ὅπερ εἶναι καὶ πολὺ ἐπιθυμητικότερον τοῦ μεταξίνου. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ ἡμέτερος συρμὸς σωφρονίζεται, ἐνῷ ἄνευ πολλῶν ἐνδοιασμῶν ἐνδυόμεθα σήμερον μεθ' ὅσης καὶ αἱ μάμμαι μας ἁπλότητος, ὁ ἀνδρικὸς συρμὸς φαίνεται ριζικὰς σκοπῶν καὶ ἀποπειρώμενος μεταρρυθμίσεις.

Οἱ κύριοι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπέκαμον πλέον νὰ φέρωσι διαρκῶς καὶ αἰωνίως τὸ μονότονον καὶ ἀρκούντως πένθιμον καὶ μελαγχολικὸν μέλαν ἔνδυμα, οὐτινος αἱ δύο ὀπίσθιαι πτέρυγες πολλὰς καὶ ποικίλας μέχρι σήμερον ἔλαβον ὀνομασίας. Αἱ ἐπίσημοι λοιπὸν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρισιναὶ ἑσπερίδες ἐδέχθησαν τοὺς κυρίους φέροντας ἐνδύματα ἰόχροα μετὰ περιλαιμίου καὶ παραστηθίων ἐπιθεμάτων λευκῶν, ἢ χρώματος ἐρυθροῦ μετὰ κυκνοῦ περιλαιμίου, ἢ κυκνοῦ μετ' ἐπιθεμάτων ροδίνων καὶ οὕτω καθεξῆς. Καθόλου δὲ παράδοξον νὰ ἴδωμεν βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τοὺς κυρίους περιβαλλομένους ὅλας τὰς πλουσίας ἀψιέσεως τοῦ 16ουαλ 17ου αἰῶνος.

ΔΥΟ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ: Μοῦσα τῆς ἐπικῆς ποιήσεως. Εἰκονίζεται ἐστεμμένη μὲ στέφανον δάφνης καὶ φέρουσα εἰς τὴν μίαν τῶν χειρῶν σάλπιγγα καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ποίημα. Θεωρεῖται προστάτις τῆς ρητορικῆς. Τὸ ὄνομά της σημαίνει καλὴν φωνήν, καλὸν ἔπος. Κατ' ἄλλους αὕτη φέρει ἀνὰ χεῖρας δύο βιβλία, εἰκονίζοντα τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν.

Κληθεῖσα νὰ λύσῃ διαφοράν τινα μεταξὺ Περσεφόνης καὶ Ἀφροδίτης, καθ' ἣν ἥρως ἦτο ὁ Ἄδωνις, ἡ Καλλιόπη ἀπεφήνατο ὑπὲρ τῆς Περσεφόνης. Ὅτε μετὰ ταῦτα, συνεπείᾳ τῶν μετὰ τοῦ Διὸς σχέσεών της, ἐγένετο μήτηρ τοῦ Ὀρφέως, ἡ Ἀφροδίτη, ἐκδικουμένη τὴν μητέρα, ἐνεπνευσεν ἐμμανῆ ἔρωτα τῶν Θρασσῶν γυναικῶν πρὸς τὸν Ὀρφέα, ὃν αὗται ἐν στιγμῇ μανιώδους ἀπογνώσεως κατέσχισαν εἰς τεμάχια. Παρὰ τοῦ Διὸς ἀπέκτησε καὶ ἄλλα τέκνα, τοὺς Κορύβαντας, τὸν Ἀχελῷον, τὰς Σειρῆνας καὶ τὸν Ἰάλεμον, τὸν θεὸν τῶν ἐπικηδείων ᾠδῶν, ὅστις προΐστατο πασῶν τῶν τελετῶν τῶν νεκρῶν.

Τὸ ὄνομα Καλλιόπη φέρει ἐπίσης ὁ 22ος μικρὸς πλανήτης, ὁ εὑρισκόμενος μεταξὺ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἄρεως. Τὸ αὐτὸ ὄνομα φέρει καὶ μικρὰ πόλις τῆς Παρθίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάνορος.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ. Τὸ ὄνομα τοῦτο φέρουσι πολλαὶ ἡρῳδες τῆς ἀρχαίας μυθολογίας. Πρώτη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ Καλλιρρόη, μήτηρ τοῦ Γηρυόνου, βασιλέως τῆς Ἐρυθείας. Μετ' αὐτὴν Καλλιρρόη θυγάτηρ τοῦ ποταμίου θεοῦ Σκαμάνδρου, ἡ νυμφευθεῖσα μετὰ τοῦ Τρωός, βασιλέως τῆς Φρυγίας, ἐξ οὗ καὶ ἀπέκτησεν υἱοὺς τὸν Ἴλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδη, τὸν οἰνοχόον τῶν θεῶν. Ἄλλη Καλλιρρόη θυγάτηρ ἑτέρου ποταμίου θεοῦ τοῦ Ἀχελῴου, σύζυγος τοῦ Ἀλκμαίωνος. Ἐγένετο παραίτιος τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἀπαιτήσασα παρ' αὐτοῦ νὰ μεταθῇ παρὰ τῷ πατρὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου Ἀρσινόης καὶ ζητήσῃ τὸ περιδέραιον τῆς Ἁρμονίας καὶ τὸν ὑπὸ τῆς Θεᾶς Ἀθηνᾶς ὑφανθέντα πέπλον, ἅτινα οὗτος εἶχε δωρήσει εἰς τὸν σύζυγόν του. Ἀντὶ τῶν ζητουμένων τούτων κειμηλίων οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἀρσινόης ἐφόνευσαν τὸν ἄπιστον Ἀλκμαίωνα. Τότε ἡ Καλλιρρόη παρεκάλεσε τὸν Δία, ἵνα οἱ υἱοὶ αὐτῆς Ἀκαρνὰν καὶ Ἀμφότερος ἐνηλικιωθῶσιν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐκδικήσωσι τὸν πατρικὸν θάνατον, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Ἀκαρνὰν οὗτος εἶναι ὁ κτίσας καὶ συνοικίσας τὴν Ἀκαρνανίαν. Ἐντεῦθεν ἴσως καὶ τὸ ἡρωϊκὸν καὶ φιλοπόλεμον τῶν Ἀκαρνάνων.

Τὸ ὄνομα ἐν γένει Καλλιρρόη σημαίνει *ὡραῖον ῥοῦν*, ὁπόθεν καὶ ἀπεδόθη εἰς πολλοὺς ποταμούς. Τὸ τμῆμα τοῦ δι' Ἀθηνῶν διερχομένου Ἰλισσοῦ ὠνομάσθη *Καλλιρόη*, ἐθεωρεῖτο δὲ ἱερά, διότι εἰς τὰ διαυγῆ αὐτῆς ὕδατα ἐλούοντο αἱ νύμφαι. Παρὰ τὰς ὄχθας αὐτῆς ἐκτίσθη μεγαλοπρεπὴς κρήνη, ἔχουσα ἐννέα κρουνούς, ὁπόθεν καὶ Ἐννεάκρουνος. Ἄλλη πηγή, φέρουσα τὸ ὄνομα Καλλιρρόη, εὑρίσκεται ἐν Μεσοποταμίᾳ, καὶ ἄλλη, θειοῦχος μάλιστα, ἐν Παλαιστίνῃ πρὸς Α. τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, ἢ Ἀσφαλτίτιδος Λίμνης.

Ὑπάρχει καὶ φυτὸν *Καλλιρρόη*, συγγενὲς πρὸς τὰς *μολόχας*, ὅπερ φύεται ἐν Καλλιφορνίᾳ, ἐνεκλιματισθὲν ὅμως καὶ ἐν Εὐρώπῃ, Τὸ ἄνθος του εἶναι ἐκ τῶν ὡραιοτάτων καὶ σπανιωτάτων, ζωηροῦ ἐρυθροῦ χρώματος, φέρον μεγάλην ἐπὶ τῶν πετάλων λευκὴν κηλίδα.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Δύνανται βεβαίως νὰ καυχῶνται αἱ Ἀθῆναι, διοτι ἡ περιγραφὴ καὶ μελέτη αὐτῶν ἔπεσαν εἰς τόσῳ καλὰς χεῖρας. Ὁ κ. Νικόλαος Σπανδωνῆς, ὁ τόσον γνωστὸς καὶ συμπαθὴς δημοσιογράφος, εἶναι ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὡραίου ἀληθῶς καὶ πρωτοτύπου τούτου ἔργου ὑπὸ καλλιτεχνικήν, φιλολογικὴν καὶ συγγραφικὴν ἔποψιν.

Πολλαὶ καὶ μετὰ θαυμασίας τέχνης ἐπεξειργασμέναι εἰκόνες κοσμοῦσι τὸ πρῶτον ἤδη ἐκδοθὲν τεῦχος, ἐν ᾧ ἐξετάζεται ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων ὑπὸ γεωγραφικὴν ἔποψιν παρὰ τοῦ δοκιμωτάτου παρ' ἡμῖν γεωγράφου κ. Ἀντωνίου Μηλιαράκη.

Τὴν συμβολὴν των εἰς τὸ ὡραῖον τοῦτο ἔργον προσήνεγκον τῷ κ. Ν. Σπανδωνῇ, δι' οἰκεῖον ἕκαστος κλάδον, γνωστοὶ καὶ εἰδικοὶ τῶν παρ' ἡμῖν συγγραφέων, ἐξασφαλίζοντες οὕτω τὴν ἐντελῆ αὐτοῦ ἐπιτυχίαν.

Πεπείσμεθα ὅτι αἱ κυρίαι τῆς πρωτευούσης, εἰς ἃς κεφάλαιον ὅλον ἀφιεροῖ ὁ κ. Ν. Σπανδωνῆς, θέλουσι φιλοτιμηθῆ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ καλλιτεχνικώτατον τοῦτο σύγγραμμα, ὅπερ ἔσται πλούσιος καὶ πολύτιμος κόσμος διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν αἴθουσαν.

ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΕΝ ΤΩ ΑΜΑΛΙΕΙΩ ΟΡΦΑΝΑΤΡΟΦΕΙΩ

Ὡ πληροφορούμεθα ριζικαὶ ἐπενεχθήσονται μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου. Παραιτηθείσης τῆς τέως προέδρου αὐτοῦ κ. Ἀναστασίας Μεσσηνέζη, ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἀσύλου ἀνετέθη τῇ κ. Ἰφιγενείᾳ Συγγρού, ἥτις, πεπείσμεθα, θέλει ἐργασθῆ μετὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος αὐτὴν περὶ τὴν εὐποιΐαν ζήλου πρὸς ριζικὴν μεταρρύθμισιν πάντων τῶν ἐν τῷ Ἀμαλείῳ κακῶς κειμένων.

Ἄριστος οἰωνὸς τῆς ἐπὶ τὰ βελτίω τροπῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ παῦσις τῶν ἐν τῷ Ἀμαλιείῳ τέως ἐργαζομένων πολυπληθῶν πλυντριῶν καὶ ἡ εἰς τὰς μαθητρίας ἀνάθεσις τῆς ἐργασίας ταύτης. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι κατενοήθη τέλος ἡ ἀνάγκη, ὅπως αἱ ὀρφαναὶ διαμορφώνωνται διὰ βίον ἐργατικόν, ἀντὶ τοῦ τέως ἀσκόπου καὶ ἐπιδεικτικοῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΡΗΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΣ

Ἐπιτυχέστατα διεξήχθη ἡ ὑπὲρ τῶν προσφύγων κρητῶν διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῶν φοιτητῶν φιλολογικὴ ἑσπερὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως.

Ἥρως τῆς ἑσπερίδος ταύτης ἦν ὁ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος ἐθνικὸς ποιητὴς κ. Π. Συνοδινός. ὅστις ἀπήγγειλεν αὐτοσχέδιον ὑπὲρ τῆς μάρτυρος Κρήτης ποίημα, θερμότατα χειροκροτηθέν. Τὸ ποίημα τοῦ κ. Π. Συνοδινοῦ ἀπέπνεε τὸν ἔνθεον θαυμασμὸν καὶ τὴν λατρείαν, ἣν ἡ πατριωτικὴ τοῦ ποιητοῦ καρδία αἰσθάνεται διὰ τὴν ἡρωϊκὴν καὶ πολυπαθῆ τῆς Μεσογείου κόρην, διὰ τοὺς γίγαντας καὶ ἀτρομήτους αὐτῆς υἱούς.

Ὁπλαρχηγὸς Κρὴς πολιόθριξ, ἀναστήματος ἀθλητικοῦ ηὐχαρίστησε τὸν ποιητὴν ἐκ μέρους τῶν συμπατριωτῶν του καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ ὡρεῖον καὶ πολυτελῆ ἐκ δάφνης στέφανον.

Ὁ κ. Συνοδινὸς. ἀκάματος ἀληθῶς μεθ' ὅλον τὸ φιλάσθενον τῆς ὑγείας του, ἀπήγγειλε καὶ ἕτερον ὡραῖον ποίημά του τὸν «Μιαούλην» παρὰ πάντων ἐνθουσιωδῶς χειροκροτηθέν: Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος παρῶν μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Κ. Σαπουντζάκη παρέμεινε μέχρι τέλους.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας τοῦ γάμου ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε κατ' αὐτὰς νὰ τροποποιήσῃ τὴν περὶ γάμου νομοθεσίαν καὶ ὁρίσῃ ἀκριβῶς τὴν κατάλληλον εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας διὰ γάμον ἡλικίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐμελέτησε τὰς σχετικὰς νομοθεσίας πάντων τῶν λαῶν, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι οἱ μὲν Ρῶσσοι δύνανται νὰ νυμφεύωνται μόνον ἀπὸ τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, αἱ δὲ Ρωσσίδες ἀπὸ τοῦ 16ου. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ οἱ ἄνδρες ἐπίσης δεκαοκταετεῖς, αἱ δὲ γυναῖκες δεκαπενταέτιδες. Ἐν Οὐγγαρίᾳ οἱ καθολικοὶ ἄνδρες νυμφεύονται δεκατετραετεῖς, αἱ δὲ γυναῖκες δωδεκαέτιδες. Τοῦτο αὐτὸ συμβαίνει κατὰ τοὺς Γεσμανοὺς καὶ ἐν Ἑλλάδι, Ἱσπανίᾳ, Πορτογαλλίᾳ καὶ Ἐλβετίᾳ Ἐν Αὐστρίᾳ ἄνδρες καὶ γυναῖκες νυμφεύονται εὐθὺς ὡς συμπληρώσωσι τὸ 14ον ἔτος. Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ καὶ Τουρκίᾳ νυμφεύονται καὶ δεκαετεῖς, χωρὶς οὐδεμίαν ὁ νόμος νὰ λαμβάνῃ περὶ τούτου πρόνοιαν.

Ἀναγνώρισις τῶν νόθων τέκνων. Ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Κλαρὶς ἐν Ἐλβετίᾳ συνελθὼν εἰς δημοσίαν γενικὴν συνεδρίασιν ἐψηφίσατο ὅπως τὰ νόθα τέκνα ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὰ νόμιμα ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς διαδοχῆς καὶ κληρονομίας.

Γυνὴ πρόεδρος ὑδραυλικῆς ἑταιρίας. Ἀγγλὶς μηχανικός, ἡ κ. Φόλτς, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς ἑταιρείας τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῇ πόλει Σὰν-Φελὶδ τῆς Καλιφορνίας.

Ἰατρὸς πλουτοῦσα. Ἡ κὰς Δὰν ἰατρὸς τοῦ Πανεπιστημείου τοῦ Οὐϊσκονσίν, ἐξασκεῖ ἀπὸ τετραετίας τὸ ἐπάγγελμά της εἰς Ἕλενναν, κράτος τοῦ Μοντάνα. Τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς δύο χιλιάδας λίρας στερλίνας. Ἰδοὺ γυνὴ ἀσθενής, ἧς τὴν πελατείαν θὰ ἐπόθουν νὰ ἔχουν πολὺ δόκτορες τοῦ ἰσχυροῦ φύλου.

Ἔλλειψις μνημήρων. Εἰς τὸν μικρὸν δῆμον τῆς Γαλλίας Ἀβὲν ὑπάρχουσι 42 νεάνιδες εἰς ὥραν γάμου, νέοι δὲ διαθέσιμοι μόνον δύο. Ἄγνωστον εἰς τίνα μέτρα θὰ προθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ νεάνιδες, ἵνα ἐξασφαλίσωσι μελλοντόμφους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Π. Μασσαλίαν. Τὸ ὄνομα Καλλιρρόη δὲν εἶναι ποσῶς τὸ Καλλιόπη ἑλληνισμένον, ὡς λέγετε, ἀφοῦ ἀμφότερα εἶναι ἑλληνικώτατα. Ἀνωτέρω παραθέτομεν τὴν ἱστορίαν καὶ τῶν δύο ὀνομάτων, ἵνα λύσωμεν τὴν ἀπορίαν σας ταύτην καὶ σᾶς ἀπαλλάξωμεν τῆς δυσαρέστου θέσεως τοῦ νὰ ἀγνοῆτε τὴν ἱστορίαν τοῦ ὀνόματός σας. Προθύμως λύομεν τοιαύτας ἀπορίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀποβαίνει ἡμῖν ἐφικτόν. —Κον Μ. Θ. Τρ. Τραυλιάτα. Τὰ Ἡμερολόγια σᾶς ἐστάλησαν συστημένα, ἀποστέλλομεν δ' ὑμῖν τὴν σχετικὴν ταχυδρομικὴν ἀπόδειξιν.—Καν Εὐ. Κ. Μεσολόγγιον. Συνδρομηταὶ Α'. τόμ. τῆς Ἱστορίας τῆς Γυναικὸς ἐνεγράφησαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας. Ἀποσταλὲν πολὺ ὑψηλόν, πολὺ ἰδεῶδες. Γράφομεν.—Καν Μ. Π. Κυδωνίας. Ἐλήφθη. Συμμορφούμεθα ὀδηγίαις σας.—Καν Κ. Δ. Ἀθήνας. Δὲν δυνάμεθα νὰ γράψωμεν ὅ,τι ζητεῖτε. Θὰ ἦτο ὅλως ἀνατρεπτικόν. Τὸ βάτον δὲν πρέπει ν' ἀποτελῇ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς γυναικός. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ ἀσθενέστερος ἔχει πάντοτε ἄδικον.—Καν Φ. Μ. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴ μετὰ βιογραφίας καὶ συνδρομῶν ἐλήφθη Ἀποστείλατε καὶ εἰκόνα, διότι σὺν τῇ βιογραφίᾳ δημοσιευθήσονται καὶ εἰκόνες.—Καν Ε. Β. Μόσχαν. Βεβαίως δύνασθε. Ἀλλὰ μὲ τρόπον ἐπιψυλακτικόν, ὥστε νὰ μὴ ἀποκλεισθῶμεν τῆς ταχυδρομικῆς ἐφημεριδοκρισίας. —Κον Α. Ζ. Ἀθήνας. Β' τεῦχος ἀπεστάλη. Ἀργοπορία προέκυψεν ἀκουσίως καὶ ἐξ ἀγνοίας. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν.—

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Περὶ ποδολούτρων. Τὰ ποδόλουτρα ἀναγνωρίζει ἡ ἰατρικὴ ὄχι ὡς μέσον ἐντελοῦς θεραπείας, ἀλλ' ὡς ἀνακουφίζοντα μεγάλως τοὺς ὑπὸ κρυολογήματος προσβληθέντας. Ἀλλὰ τὸ ποδόλουτρον ἀπαιτεῖ προφύλαξιν καὶ κατάλληλον τόπον τῆς προετοιμασίας καὶ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὕδατος. Καὶ πρῶτον τὴν στιγμήν, καθ' ἣν οἱ πόδες βυθίζονται εἰς τὸ ὕδωρ, ἀνάγκη νὰ εἶναι ἐλαφρῶς μόνον χλιαρόν, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον προστίθεται θερμὸν καὶ μετέπειτα ζέον ὕδωρ, ὅτε καὶ οἱ πόδες, ἐξοικειούμενοι πρὸς τὴν θερμοκρασίαν

ΕΝΕΔΡΑ

—Τὸν μισεῖτε, ἀλλ' αὐτὸς σᾶς ἀγαπᾷ. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κατ' αὐτοῦ ὅπλον μας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει καρδίαν, κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀνίσχυρος. Ἀλλὰ διατί ἀπεμακρύνθητε αὐτοῦ; Ὑπὸ ποίαν πρόφασιν τὸν ἐγκατελείψατε; Μὴ ἐξεδηλώσατε ἤδη τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπέχθειάν σας; Μὴ ἔχῃ ὑπονοίας ὅτι τὸ τρομερὸν μυστικόν του εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχήν σας;

—Ὄχι! ἀπεμακρύνθην, διότι, ἀποθανο σης τῆς μητρός του, ἐθεώρησα ἄτοπον νὰ μένω ὑπὸ τὴν αὐτὴν μὲ δύο νέους ἄνδρας στέγην.

—Ὥστε οὐδεμία ἐπῆλθε μεταξύ σας ῥῆξις, καὶ ὁ Μονμάγερ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν μνηστῆρά σας; Τοῦτο ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μας, εἶπεν ὁ Κουρλάνδος ὡς ἄνθρωπος, ὅστις εἶχεν ἤδη σχέδιόν τι διαγεγραμμένον κατὰ νοῦν. Καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάκρισίν του.

Αἱ δύο ἀδελφαὶ τῷ ἐγνώρισαν ὅτι ὁ Γεώργιος Μονμάγερ ἐγίνωσε ἐπίσης τὸ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τελεσθὲν κακούργημά, ἀλλ' ὅτι ἦτο πολὺ δειλὸς καὶ ἀσθενής, ὅπως ἀποτολμήσῃ νὰ ἐμπιστευθῇ τι περὶ τούτου εἰς τρίτον. Ὅτι ἠγάπα τὴν Κλαυδίναν, παρ' ἧς καὶ ἀντηγαπᾶτο, ὅτι προσεπάθησε παντοιοτρόπως νὰ ἀπομακρύνῃ τὴν Λουκιανὴν ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου, ἀλλ' ὅτι ἀπεποιήθη νὰ τῇ ἐξηγήσῃ τὸν λόγον, δι' ὃν τὴν ἀπέτρεπε τοῦ ἔρωτος τούτου.

—Καλῶς, εἶπεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος. Γινώσκω ἤδη ὅ,τι ἦτο ἀνάγκη νὰ μάθω. Ἀφήσατέ με νὰ σκεφθῶ καὶ κανονίσω τὸ σχέδιόν μου. Τὴν σπέραν ταύτην θὰ ἐπανίδω καὶ τὴν Μαρίαν Δοριάτ, ὅπως ἐξαγάγω αὐτὴν τῆς οἰκτρᾶς πλάνης, ἐν ᾗ ἀπὸ τοσούτου ἤδη χρόνου διατελεῖ. Τοῦτο ἔσται εἰς τὸ ἑξῆς ἀνωφελές, ἐπιτείνει δὲ τὴν λύπην καὶ ἀγωνίαν τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς γυναικός.

—Ἀλλ' ἐὰν ὁ Μονμάγερ μάθῃ τὴν μετὰ τῆς μητρός μου συμφιλίωσίν μου, τί θὰ ὑποθέσῃ;

—Δὲν θὰ μάθῃ τίποτε. Θὰ συναντηθῆτε κρυφίως μετὰ τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης, ἥτις τόσον πάσχει ὑποθέτουσα τὴν εὐγενεστέραν τῶν γυναικῶν ἔνοχον τοιαύτης προδοσίας.

Ἀπεχαιρέτισε τὰς δύο νεάνιδας καὶ διηυθύνθη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς Μαρίας Δοριάτ, ἥτις ἰδοῦσα αὐτὸν εἰσερχόμενον εὔθυμον ἠρώτησεν: Μήπως φέρετε εὐτυχῆ τινα εἴδησιν εἰς τὴν δυστυχεστάτην τῶν γυναικῶν;

—Ναί! ἡ Λουκιανὴ εἶναι ἀθῴα ὡς τὸ βρέφος εἰς τὰς προσφιλεῖς τῆς μητρός του ἀγκάλας. Εἶναι μάρτυς ἀφοσιώσεως, στοργῆς, πίστεως!

—Εἶναι ἀληθὲς ὅ,τι μοὶ λέγετε; Δὲν ἀγαπᾷ λοιπὸν τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον κακοῦργον; Ἀλλὰ διατί τότε νὰ ἐκθέσῃ τὴν τιμήν της;

—Ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ πατρός της.

ἀνέχονται αὐτὸ ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης πολὺ θερμόν. Τοὺς πόδας ἀφίνουσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος 15—20 λεπτά, μετὰ ταῦτα στεγνόνουσι καλῶς καὶ κατακλίνονται.

Ἐὰν τὸ κρυολόγημα εἶναι δυνατόν, προσθέτουσιν εἰς τὸ ὕδωρ δύο δράκας ἅλατος μαγειρικοῦ εἰς δύο ποτήρια ὄξους ἢ σιναπόσπορον κοπανισμένον. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, καθ' ἣν οἱ πόδες εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ ὕδατος, καλύπτουσιν αὐτοὺς μετὰ τοῦ ποδολουτῆρος διὰ σκεπάσματος θερμοῦ. Τὴν ἐπαύριον τοῦ λουτροῦ δὲν ἐξέρχονται.

Ἐνδυναμωτικὸν σιρόπιον. Πολλοὶ ἀσθενεῖς, προσβληθέντες ὑπὸ νοσημάτων βαρέων, μένουσι πολλάκις ὁλόκληρον μῆνα χωρὶς νὰ προσλάβωσι στερεὰν τροφήν. Ἐντεῦθεν ἀδυναμία τοῦ στομάχου, δυσπεψίαι κ.τ.λ. Πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ στομάχου προσφέρουσιν εἰς τὸν ἀσθενῆ τὸ ἑξῆς σιρόπιον· Λαμβάνετε τὸ περιεχόμενον δέκα ᾠῶν νωποτάτων, ὧν τοὺς κρόκους καὶ τὰ λευκὰ ἀναμιγνύετε ἐλαφρῶς. Ζυγίζετε αὐτὰ καὶ κατ' ἀναλογίαν προσθέτετε εἰς 3)5 τοῦ βάρους ψιλὴν ζάχαριν, ἣν ἀφίνετε νὰ διαλυθῇ χωρὶς νὰ θερμάνητε ποσῶς τὸ περιεχόμενον. Ἐκ τοῦ σιροπίου τούτου δίδετε εἰς τὸν πάσχοντα, οὗ ὁ στόμαχος ἐνδυναμοῦται τάχιστα.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Ταοὺκ-Κιογξού (Στῆθος ὄρνιθος). Ποῖος ἐπεσκέφθη τὴν Κων)πολιν καὶ ἀγνοεῖ τὸ ὡραῖον αὐτὸ γλύκισμα, τὸ ἑποῖον κατασκευάζετε ὡς ἑξῆς: Λαμβάνετε 3 ὀκ γάλα ἄδολον, ἐντὸς αὐτοῦ ρίπτετε τρία νεροπότηρα ριζαλεύρου. Τὰ ἀναμιγνύετε καλῶς μέχρις οὗ διαλυθῇ τὸ ριζάλευρον. Τὸ θέτετε τότε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς καὶ τὸ ἀναμιγνύετε διαρκῶς καὶ βραδέως. Ἔχετε ἡμιβρασμένην ὄρνιθα, τῆς ὁποίας ἀφαιρεῖτε τὸ στῆθος καὶ ξύετε λεπτότατα διὰ ξύστρας. Ὅταν ἀρχίσῃ νὰ δένῃ τὸ ἐπὶ τῆς πυρᾶς γάλα, ρίπτετε τὸ στῆθος τοῦτο καὶ τρία κοχλιάρια ζωμοῦ καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ βράσῃ ἕως οὗ πήξῃ, ὅτε καὶ ρίπτετε ροδόνερον καὶ κανέλλαν καὶ σερβίρετε.

Αὐγὰ παραγεμιστά. Βράζετε πηκτὰ ὅσα αὐγὰ θέλετε. Σπάζετε ὀλίγον τὸ ἄνω μέρος καὶ ἀφαιρεῖτε τὸν κρόκον. Τὸ τεμάχιον, ὅτ' οὗ ἀπεκαλύψατε τὸν κρόκον, διατηρεῖτε ἀκέραιον. Καβουρδίζετε ἰδιαιτέρως δύο μικρὰ κρόμμυα νωπὰ λεπτοκομμένα μὲ πετροσέλινον (μαϊντανό) ἄνιθον, ἓν γαρόφαλλον, ὀλίγον λαρδί, ὅταν ἑψηθῇ τὸ κρόμμυον, προσθέτετε τοὺς κρόκους τῶν ᾠῶν ζυμωμένους, ὀλίγον τυρὶ παρμεζάνας ἐξεσμένον καὶ ὀλίγην σάλτσαν τομάτας. Ἑψήνετε καλῶς, παραγεμίζετε τὰ ᾠά σας μὲ τὸ μῖγμα τοῦτο, τοποθετεῖτε αὐτὰ τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο ὀρθὰ ἐντὸς μικροῦ δοχείου, προσθέτετε ὀλίγον ὕδωρ εἰς τὸ δοχεῖον τοῦτο καὶ βράζετε.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΥΠΟ

ΚΑΛΛΙΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

Ἡ **Ἱστορία τῆς γυναικὸς** ἐξετάζει τὰ
κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ὑπὸ ἱστορικήν,
οἰκογενειακήν, κοινωνικήν, ἠθικήν, πνευ-
ματικήν, φιλολογικήν, οἰκονομικήν, νομικὴν καὶ
καλλιτεχνικὴν ἔποψιν καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας
καὶ τοὺς λαούς.
Περιέχει τὴν θαυμασίαν ἐκπολιτιστικὴν πορείαν
αὐτῆς κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους
καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἱστορίαν τοῦ γάμου
καὶ τῆς οἰκογενείας ἀνὰ πάντας τοὺς
αἰῶνας καὶ τοὺς λαούς.
Ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα
ἐν Κίνᾳ, Ἰνδίαις, Περσίᾳ, Ἀσσυρίᾳ, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίᾳ
καὶ Ἀραβίᾳ, μεθ' ὅλων τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικωτάτων Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.
Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀφιεροῖ
ὁλόκληρον ἐξάτευχον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλύπτονται πράγματα ἄγνωστα καὶ θαυμάσια
ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς δράσεως καὶ τοῦ
ἰδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων
Ἑλλήνων. Ἀκολουθεῖ τὴν γυναῖκα ἐν Ῥώμῃ,
παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς τοῦ Βορρᾶ,
κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς
χρόνους. Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς
εἰκόνας **ὅλων τῶν ἐξόχων τοῦ κόσμου γυναικῶν.**

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΕΥΧΗ

Ἕκαστον τεῦχος τιμᾶται μιᾶς δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας. καὶ 1.25 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ προπληρόνοντες πέντε δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἑξ διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν λαμβάνουσιν ἓξ τεύχη, ἤτοι ἕνα τόμον πλήρη καὶ αὐτοτελῆ.

Τὸ ἀντίτιμον προπληρόνεται.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «**Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν**» ὁδὸς Μουσῶν ἀριθ. 7 καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῆς.

—Θέλω νὰ τὴν ἴδω ἀμέσως, νὰ πέσω γονυκλιτὴς πρὸ τῶν ποδῶν της, νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμην διὰ τὰς ἀδίκους ὕβρεις καὶ κατάρας, ἃς τῇ ἔδωκα. Εἴπατέ μοι ποῦ εἶναι; ποῦ δύναμαι νὰ τὴν ἴδω, ἵνα ριφθῶ εἰς τὰς ἀγκάλας της καὶ κλαύσω καὶ ἀνακουφισθῶ ὀλίγον;

—Μόνον τὴν νύκτα ταύτην καὶ λίαν ἀργά. Ἀπαιτεῖται μεγάλη προφύλαξις, ἵνα μὴ καταστρέψωμεν ὅ,τι ἡ Λουκιανὴ κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ ἀντὶ τόσων θυσιῶν.....

Ἡ νὺξ ἦτο προκεχωρημένη ὅτε ὁ Κουρλάνδος ὡδήγησε τὴν Λουκιανὴν παρὰ τῇ Μαρίᾳ Δοριάτ. Ἡ συνάντησις τῶν δύο τρυφερῶς ἀγαπωμένων ἐκείνων γυναικῶν ὑπῆρξεν ὄντως σπαρακτική. Μετὰ τὰς πρώτας θερμοτάτας διαχύσεις καὶ τὰ δάκρυα ἡ Μαρία σφίγγουσα τρυφερῶς εἰς τὰς ἀγκάλας της τὸ μονάκριβον ἤδη τέκνον της ἔλεγε: Πόσον ἄδικον εἶχον νὰ σὲ πιστεύσω ἔνοχον, καλό μου παιδί! ἐνῷ σὺ μετὰ τόσης αὐταρπανήσεως καὶ ἀγάπης ἐπεδίωκες τὴν σωτηρίαν τοῦ πατρός σου. Ναὶ σὺ τὸν ἀγαπᾷς περισσότερον ἐμοῦ! Ἐγώ! τί ἔπραξα ὑπὲρ αὐτοῦ! Ἔχυσα δάκρυα, ναί! ὡσεὶ τὰ δάκρυα ἴσχυον κατά τι. Ἐνῷ σὺ ἐσκέπτεσο πῶς νὰ ἐκδικηθῇς. πῶς νὰ σώσῃς τὸν πατέρα σου. Πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μοὶ φαίνεται σχεδὸν ἀκατόρθωτον.

Ὁ Κουρλάνδος ἀπήντησεν: Ἀφήσατε εἰς τὴν θαυμαστὴν ταύτην κόρην καὶ εἰς ἐμὲ τὴν φροντίδα νὰ σώσωμεν τὸν σύζυγόν σας.

Μητέρα μου, προσέθηκεν ἡ Λουκιανή· ἡ Κλαυδίνη καὶ ἐγὼ ἐθέσαμεν τὴν ζωήν μας εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κυρίου τούτου. Δύναται νὰ μᾶς μεταχειρισθῇ, ὅπως νομίσῃ ἀναγκαῖον, ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ πατρός μου.

—Τὴν ζωήν σας! εἶπεν ἡ Μαρία μετὰ φόβου. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ διακινδυνεύσητε καὶ τὴν ζωήν των αὐτήν;

Τὸ ἀγνοῶ, εἶπεν ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ. Μὲ τὸν Μονμάγερ, ἄνθρωπον τόσῳ ἀποφασιστικόν, τόσῳ ψύχραιμον πρὸς τὸ κακόν, δύναταί τις τὰ πάντα νὰ προσδοκᾷ. Ἀλλά, δεσποινίς, ἡ ὥρα παρέρχεται καὶ πρέπει νὰ σπεύσωμεν, ἵνα μὴ ἀδιάκριτός τις εὑρεθῇ βραδύτερον εἰς τὸν δρόμον μας. Καὶ σεῖς, κυρία Δοριάτ, μὴ λησμονῆτε ὅτι ἡ Λουκιανὴ πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ χαρακτηριζομένη παρ' ὑμῶν ὡς κατηραμένη, ὡς ἀθλία. Ἡ ἐλαχίστη περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν διαθέσεών σας ὑπόνοια δύναται νὰ καταστρέψῃ τὰ πάντα.

III

Δέκα πέντε ἡμέραι παρῆλθον οὕτω, χωρὶς νὰ συμβῇ ἄξιόν τι λόγου οὔτε ἐν τῇ ἐπαύλει Βουρέϋ, ἀλλ' οὔτε παρὰ τοῖς Μονμάγερ. Ἡ Λουκιανὴ ἐν τούτοις ἐφάνη καταπεισθεῖσα ἀπὸ τὰς παρακλήσεις τοῦ Μονμάγερ, ἵνα καὶ πάλιν μεταβῇ καὶ διαμείνῃ παρ' αὐτῷ.

Οὐδεὶς εὗρε νὰ ἀντείπῃ τι εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, πλὴν τοῦ ἀσθενοῦς Γεωργίου, ὅστις ἐδοκίμασε διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ πείσῃ τὴν Λουκιανὴν νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἀδελφόν του. Ἀλλ' αὕτη ἀπηύθυνεν αὐτῷ παρατηρήσεις, αἵτινες τὸν ἀφῆκαν ἀναπολόγητον.

(ἀκολουθεῖ)